

Szczegółowe rozczłonkowanie wymienionych powyżej działów zasadniczych na poddziały oraz regulamin służbowy dla Zakładów ustali rozporządzeniem Minister Pracy i Opieki Społecznej, a w zakresie szkolenia zawodowego inwalidów Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 4.

Zarząd Zakładów sprawuje Dyrektor Zakładów przy pomocy kierowników zasadniczych działów Zakładów w ramach zatwierdzonego planu gospodarczego.

Dyrektora i kierowników zasadniczych działów Zakładów i głównego buchaltera tychże powołuje Minister Pracy i Opieki Społecznej przez zawarcie z nimi umowy służbowej.

Płace pozostałego personelu administracyjnego, technicznego i służby ustala się na zasadzie umów, zawartych z nimi przez Dyrektora Zakładów w granicach etatu, przewidzianego w planie gospodarczym Zakładów.

§ 5.

Do zakresu działania Dyrektora Zakładów należy ogólne kierownictwo Zakładów i nadzór nad nimi, a w szczególności:

1) reprezentowanie Zakładów nazewnątrz we wszystkich ich sprawach,

2) zaciąganie — łącznie z pełniącym funkcję Głównego Buchaltera Zakładów — wszelkiego rodzaju zobowiązań (w szczególności podpisywanie weksli i czeków) z wyjątkiem tych, które w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej zostaną zastrzeżone decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej — rozporządzenie to będzie ogłoszone w Monitorze Polskim,

3) załatwianie wszelkich spraw, związanych z prowadzeniem Zakładów, z wyjątkiem tych, które Minister Pracy i Opieki Społecznej zastrzeże swojej decyzji.

§ 6.

Dla kontroli Zakładów oraz dla opinjowania spraw, związanych z działalnością tychże, Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu powołuje Radę Nadzorczą, złożoną z 3 do 5 członków.

Zakres i sposób działania Rady Nadzorczej określi instrukcja wydana przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 7.

Rada Ministrów będzie władna zarządzić likwidację Zakładów oraz określić sposób jej przeprowadzenia.

549.

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 26 czerwca 1924 r.

o zastosowaniu złotego do obliczenia wkładek (premji) jakoteż świadczeń pieniężnych (rent) i o przerachowaniu na złote dawnych zobowiązań rentowych w ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na korzyść pozostałych po ubezpieczonych rodzin w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 4, poz. 28) i w wykonaniu art. 1 p. 10 powyższej ustawy odnośnie do ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na korzyść pozostałych po ubezpieczonych rodzin w myśl postanowień Księgi IV Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 509) obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 maja 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Klasy zarobkowe, przewidziane w § 1245 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 509) ustala się w złotych w sposób następujący:

Klasa I	do	500 zł.	
" II	od	500	do 700 zł.
" III	"	700	" 900 "
" IV	"	900	" 1150 "
" V	ponad	1150.	

§ 2. Górną granicę zarobku rocznego, do której obowiązuje przymus ubezpieczenia dla niektórych kategorii osób, wymienioną w ustępie ostatnim § 1226 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy ustala się na 2500 złotych. Ustalenie to nie dotyczy osób, podlegających ubezpieczeniu na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

§ 3. Granice zarobku, przewidziane w § 1243 p. 1 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy, dla ubezpieczenia dobrowolnego osób, wymienionych w § 1226 p. 2 do p. 5 tejże ordynacji ustala się w kwotach od 2500 złotych do 5000 zł.

§ 4. Dodatek państwa do świadczeń przewidziany w § 1285 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy niem. wynosi dla rent powstałych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia:

dla każdej renty inwalidzkiej, starczej	
i wdowiej	50 zł.
dla każdej renty sieroczej	25 "
dla odpraw wdowich	50 "
dla odpraw sierocych	15 "

§ 5. Wymienione w § 1288 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 r. kwoty tygodniowe dla obliczenia zasadniczej kwoty renty inwalidzkiej wynoszą:

w klasie	I	—	15	groszy
"	"	II	—	17 "
"	"	III	—	19 "
"	"	IV	—	21 "
"	"	V	—	24 grosze.

§ 6. Wymienione w § 1289 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z 19.VII 1911 r. tygodniowe kwoty wzrostu renty inwalidzkiej wynoszą:

w klasie	I	—	4	grosze
"	II	—	7	"
"	III	—	10	"
"	IV	—	12	"
"	V	—	14	"

§ 7. Przewidziany w § 1293 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z 19.VII 1911 r. udział Zakładu ubezpieczenia w rentach starczych wynosi:

w klasie	I	—	70	zł.
"	II	—	110	"
"	III	—	140	"
"	IV	—	180	"
"	V	—	220	"

§ 8. Składki tygodniowe, przewidziane w § 1392 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z 19.VII 1911 r. wynoszą:

w klasie	I	—	0,40	zł. tygodn.
"	II	—	0,60	" "
"	III	—	0,80	" "
"	IV	—	1,00	" "
"	V	—	1,20	" "

§ 9. Składki wpłacone w przeciągu czasu od 1.I 1919 r. do 31.III 1924 r. uprawniają ubezpieczonych, którzy od 1/ maja nabędą uprawnienia do rent, do zaliczenia im zamiast odnośnych kwot markowych przewidzianych w §§ 1288, 1289 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy za każdy tydzień składkowy takich kwot w złotych, jakie przewidują §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia dla klasy II. Czas przed 1.I 1919 r. i po 31.III 1924 r. zalicza się w klasie ustalonej według obowiązujących wówczas przepisów prawnych, przyczem w odnośnych klasach przyjmuje się kwoty w złotych, przewidziane w §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Wysokość rent tych osób, które nabyły uprawnienia przed 1 maja 1924 r. zostanie przeliczona w ten sposób, iż wynosić one będą tyle złotych, ile pełnych marek wynosiła całkowita renta według postanowień Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z 19.VII 1911 r. Udział Państwa w pokrywaniu ciężarów, ustalony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19.X 1922 r. (Dz. U. R. P. № 95, poz. 878) ulega przeliczeniu na złote według relacji złotego do marki ustalonej w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34 poz. 359).

§ 11. Wypłacane przez Ubezpieczalnię renty górnicze dla inwalidów, wdów i sierot przejęte z niemieckich Kas Brackich w myśl art. 8 ustawy z dn. 19 grudnia 1923 r. w przedmiocie wykonania decyzji

Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. r. 1924 № 7, poz. 63) wynoszą tyle złotych ile pełnych marek wynosiły według odpowiednich statutów Kas Brackich w dniu przejścia przez Ubezpieczalnię, jednak nie więcej ponad 50 zł. miesięcznie.

§ 12. Wszelkie dodatki drożyzniane do rent unormowanych niniejszym rozporządzeniem żnosi się.

§ 13. Rada Ministrów może zmienić kwoty ustalone w § 1 i § 8 niniejszego rozporządzenia w zależności od sytuacji finansowej instytucji ubezpieczającej.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dn. 1 maja 1924 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

550.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 24 maja 1924 roku

o upoważnieniu do zawodowego wykonywania scalania gruntów.

Na mocy p. f. ustępu B. art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemijskich (Dz. U. R. P. № 90 poz. 706) oraz ust. końcowego art. 10 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 92 poz. 718), zarządza się co następuje:

§ 1. Upoważnienia do zawodowego wykonywania scalania gruntów udzielane będą osobom fizycznym, posiadającym obywatelstwo polskie, pełnię praw obywatelskich i nieskazitelną przeszłość, które w dotychczasowej swej działalności w dziedzinie prac, związanych z przebudową ustroju rolnego, bądź w okresie przebywania na służbie w urzędach ziemskich lub innych urzędach państwowych polskich, względnie b. państw zaborczych, bądź w okresie osobistej pracy zawodowej:

- posiadły całkowitą znajomość zasad prawidłowego scalania gruntów i wykazują znajomość ustaw i rozporządzeń w przedmiotach, związanych z przebudową ustroju rolnego, a zwłaszcza w dziedzinie scalania gruntów i organizacji władz i urzędów ziemskich, opartą na zawodowym wykształceniu, oraz